

Den 26. januar 2009.

Til Folketingets Enerkipolitiske Udvalg.

Når man under Det Enerkipolitiske Udvalgs åbne høring torsdag den 29. ds.kal belyse fjernvarmens rolle i det fremtidige energisystem, bør den stigende utilfredshed fra os fjernvarmekunder, der får leveret fjernvarme fra varmforsyningsselskabet E.ON tages med i problemstillingerne. Det er nemlig ikke uvæsentligt, at distributionen af fjernvarme her er overgået til et kommercielt selskab, der skal have overskud på deres investeringer.

Som bekendt er mange af E.ONs fjernvarmekunder på Sjælland dybt rystede over de voldsomme prisstigninger på levering af fjernvarme, som E.ON opkræver hos deres kunder. Prisstigningerne har været så voldsomme, at de ikke alene kan tilskrives stigende gaspriser. Det har vi påpeget mange gange, og gang på gang klaget til Energitilsynet, der er tilsynsmyndighed, og til Energiklagenævn, uden at det har anfægtet de to tilsynsmyndigheder.

Af varmforsyningslovens § 20 fremgår det, at kollektive varmforsyningsanlæg kan indregne de **nødvendige** udgifter til energi, lønninger, driftsomkostninger, administration m.v. Det bliver misbrugt af E.ON. E.ON køber dyrt af sig selv og vælter udgifterne over på forbrugerne som nødvendige omkostninger. En tårnhøj del af fjernvarmeprisen hviler endvidere på den faste afgift, under dække at Energitilsynet forlanger en "kostægte tarifiering", Det fremgår imidlertid ikke af varmforsyningsloven. Tværtimod har det siden 1994 været fast praksis, at forsyningsanlæg uden yderligere dokumentation kan lade op til 80% af de samlede omkostninger dække af den variable afgift, og at der herudover opkræves en fast afgift til dækning af de resterende faste omkostninger. "Kostægte tarifiering" bliver således misbrugt af E.ON til at forhindre forbrugerne i at investere i økonomisk lønsomme (og CO2-besparende) energibesparende foranstaltninger.

Varmeforsyningsloven var tænkt som en forbrugerbeskyttende lov. Nu oplever vi, hvordan varmforsyningsloven udnyttes til fordel for E.ON og til ugunst for forbrugerne. Et forbrugerejet varmforsyningsanlæg skal i modsætning til E.ON ikke tjene på forsyningen. Det skal hvile i sig selv, således at forbrugerne forsynes med varme til en rimelig pris. Den mulighed har E.ON sat ud af spil. Hvile-i-sig-selv princippet udnyttes af E.ON til på grundlag af koncerninterne transaktioner at opkræve unødvendigt høje omkostninger hos forbrugerne. Ydermere har E.ON intet incitament til at foretage effektivisering af driften, idet omkostningerne ved den nuværende ineffektive drift blot kan opkræves hos forbrugerne som en nødvendig omkostning.

Flere opbrugte E.ON- fjernvarmekunder rundt omkring på Sjælland har over for såvel Energiministeren som Det Enerkipolitiske Udvalg påpeget disse urimeligheder. Energiministeren har svaret os, at Energitilsynet nu "af egen drift" har taget spørgsmålet om E.ON Varme Danmark ApS' prisfastsættelse op til vurdering, og lovet, at de problemer, som vi gang på gang har påpeget, vil blive taget med i Energitilsynets undersøgelse. Da Energiministeren også har henvist til Energitilsynet som klageinstans, har vi med denne anvisning henvendt os til Energitilsynet for dermed at sikre os, at vores klager over E.ONs prispolitik nu også bliver inddraget i undersøgelsen.

Men det ser desværre ikke ud til at anfægte Energitilsynet. Energitilsyn og Energiklagenævn har nemlig indført en ny praksis, hvorefter man afviser at behandle klager fra fjernvarmeforbrugerne. Myndighedsinstanserne henviser til, at vi forbrugere ikke har en individuel interesse i sagen og der-

for ikke er klageberettigede. Myndighederne mener, at de kan afvise en klage med den begrundelse, at der er mange andre, der er i samme dårlige situation!!! Det mener vi ikke, kan være rigtigt. Det betyder jo, at sådanne instanser med et pennestrøg helt kan fratage den enkelte borger sin klageberettigelse.

Da vi som forbrugere fortsat ikke agter passivt at lade E.ON malke os, forsøger vi ihærdigt at få belyst distributionsleddene E.ON Varmes og E.ON Produktions indtægter og omkostninger. Vi har derfor mere end én gang bedt E.ON Varme om at forsyne os med oplysninger relevante for vores undersøgelser af regnskaberne. Men nu har E.ON fundet på, at deres værker er så små, at de ikke er omfattet af Lov om Offentlighed i Forvaltningen, så de kan nægte os enhver oplysning. For at være omfattet af Lov om Offentlighed i Forvaltningen skal det kollektive varmforsyningsanlæg have en kapacitet på 10 MJ/s. Det har de mange små varmforsyningsanlæg, som E.ON har opkøbt, ikke. Så E.ON kan nu unddrage sig sin oplysningspligt med henvisning til, at de er for små. Mærkværdigt nok kan E.ON så i andre sammenhænge, hvis det er mere opportunt, henvise til, at E.ON mangler oplysninger om det enkelte værk på grund af stordrift.

Eksempelvis kan/vil E.ON ikke oplyse om den pris, som E.ON Danmark A/S har betalt NES A/S for købet af fjernvarmeværk og -net i Slagslunde med henvisning til, at dette køb er en del af en samlet pakke for alle de opkøbte værker. Et andet eksempel er, at E.ON Varmes finansielle regnskab omfatter alle de 9 værker, de har opkøbt, medens regnskaberne for de enkelte varmforsyningsanlæg hverken er reviderede eller afstemte med det finansielle regnskab. Også i dette tilfælde har Energitilsynet nægtet at medvirke til at give os de ønskede oplysninger.

På denne måde er vi forbrugere fuldstændig prisgivet E.ON. Der er ingen reel kontrol med E.ONs prispolitik over for forbrugerne og ingen skepsis over, at varmforsyningsloven i den grad kan misbruges af store koncerner som E.ON, hvis eneste formål det er at lede efter og sørge for en ordentlig indtjening til deres aktionærer. Og her har E.ON virkelig fundet en guldgrube i deres fjernvarmekunder. E.ON lukrerer på deres monopolstatus, uden indvendinger fra Energitilsynet.

Vi skal derfor påpege, at skal fjernvarmen have en fremtid, må der nytænkes i forhold til koncerner som E.ON, både lovgivningsmæssigt og tilsynsmæssigt. Varmeforsyningsloven foreskriver gennemsigtighed og giver mulighed for skærpet tilsyn og streng kontrol med, hvad der kan betegnes som nødvendige udgifter, der kan påføres forbrugerne, jf. §§ 23 b-d. Det hører ingen steder hjemme, at E.ON med varmforsyningsloven i hånden eksempelvis kan låne dyre penge af sig selv og udokumenteret kan foretage opskrivning af investeringer med en deraf følgende større afskrivning, og at disse omkostninger efterfølgende opkræves hos forbrugerne som **nødvendige omkostninger**. Derudover har Energitilsynet heller ikke kritiseret, at E.ON overfører underskud, der hidrører fra de variable omkostninger, til den faste afgift.

Det må konstateres, at varmforsyningslovens bestemmelser har den - formentlig utilsigtede - effekt, at kommercielle foretagender som E.ON kan stavnsbinde sine kunder, uanset prisniveau.

En løsning kunne være, at kommercielle foretagender som E.ON ikke var omfattet af varmforsyningsloven, men - tilsvarende som i Sverige - frit kunne fastsætte sine priser, mod at forbrugerne frit kunne træde ud i tilfælde af ændring af priser og vilkår.

Marie Louise Allerslev
Formand for Slagslunde Fjernvarmelaug
(sammenslutning af fjernvarmeforbrugere i Slagslunde)